

SUD BOSNE I HERCEGOVINE

TRANSKRIPT

SUĐENJE U PREDMETU

„Krsmanović Oliver“

S1 1K 006028 11 Krl

Datum suđenja: 04.09.2012.god.

Transkript cijelog suđenja:

Predsjedavajući vijeća-sudija Samardžić: Dobro vam jutro. Sjedite. Otvaram nastavak glavnog pretresa u predmetu koji se vodi protiv optuženog Krsmanović Olivera. Konstatujem da je vijeće u neizmjenjenom sastavu. Da je ispred Tužilaštva Bosne i Hercegovine pristupio tužilac?

Tužilac: Tužilac Adnan Gulamović sa saradnicima.

Sudija: Hvala tužioče. Optuženi Krsmanović?

Optuženi: Prisutan časni sude.

Sudija: U pratnji branioca?

Branilac: Slaviša Prodanović, pristupio.

Sudija: Hvala Vam. Za danas smo predvidjeli da saslušamo dva svjedoka, Memišević Mujesiru i Omerović Razu. Tužioče, kojeg ćemo prvog svjedoka?

Tužilac: Evo, možemo krenuti sa ovom gospođom Omerović Razom.

Sudija: Dobro. Pozvaćemo svjedoka.

SVJEDOK RAZA OMEROVIĆ

Sudija: Gospođo Omerović, dobar dan. Izvolite. Još jednom Vam dobro jutro. Zahvaljujem Vam se što ste se odazvali na poziv Suda Bosne i Hercegovine.

Svjedok: Molim.

Sudija: Vi ste na sud pozvani kao svjedok tužilaštva u predmetu koji se vodi protiv optuženog Krsmanović Olivera. Ja sam sudija Samardžić Darko, predsjedavam ovim sudećim vijećem. Sa mnom u vijeću su, sa moje lijeve strane Jasmina Kosović, sa desne strane je Davorin Jukić, sudije Suda Bosne i Hercegovine. S Vaše desne strane je tužilac Tužilaštva Bosne i Hercegovine, a takođe sa Vaše desne strane u produžetku, nalazi se optuženi u pratnji svog branioca. Ja ću Vas prvo upoznati sa načinom na koji će se danas provesti Vaše svjedočenje. Sud će prvo od Vas uzeti Vaše lične podatke, a nakon toga ćete položiti zakletvu tako što ćete pročitati tekst koji se nalazi na stolu ispred Vas. Potom biste odgovarali na pitanja tužioca u okviru direktnog ispitivanja, a nakon toga na pitanja optuženog i njegovog branioca u okviru unakrsnog ispitivanja. Za svo vrijeme ispitivanja

članovi sudećeg vijeća imaju pravo da Vam postavljaju pitanje u svakom trenutku. Cijeneći da je prošlo puno vremena od događaja o kojima trebate danas da svjedočite, normalno možda da se nekih stvari ne možete baš najpreciznije sjetiti, tako da ćete nam samo to tako reći i neće biti problema. Takođe, ukoliko u toku svjedočenja osjetite potrebu za nekom pauzom takođe ćete nam to saopštiti. Inače, Vaša je dužnost na sudu da govorite istinu o onome o čemu budete pitani, s obzirom da davanje lažnog iskaza predstavlja krivično djelo. Takođe Vam je obaveza da dok traje ovo suđenje, u slučaju da eventualno dođe do promjene adrese Vašeg stanovanja, o tome takođe obavijestite sud, jer se može dogoditi da Vas odbrana pozove za svog svjedoka, a može da Vas pozove i sam sud. Jeste li razumje li ovo što sam Vam rekao?

Svjedok: Jesam.

Sudija: Imate li nekih pitanja prije nego što počnemo?

Svjedok: Nemam.

Sudija: Znači, možemo krenuti. Ja bih Vas molio sada da nam na zapisnik ponovite Vaše ime i prezime?

Svjedok: Zovem se Omerović Raza.

Sudija: Ime Vašeg oca?

Svjedok: Uzeir.

Sudija: Majke?

Svjedok: Vasvija.

Sudija: Kada i gdje ste rođeni?

Svjedok: 20. decembra 1966. u Višegradu.

Sudija: Šezdeset i?

Svjedok: Šeste. U Višegradu.

Sudija: Šta ste po zanimanju?

Svjedok: Srednja stručna sprema (*nejasno*).

Sudija: Jeste li zaposleni? Je li radite negdje?

Svjedok: Nisam. Ne radim.

Sudija: Gdje ste nastanjeni?

Svjedok: Ulica ... u ...,

Sudija: U ...?

Svjedok: U ...

Sudija: Pretpostavljam da niste, ali dužnost mi je da Vas upitam da li ste Vi slučajno u srodstvu ili u zavadi sa optuženim Krsmanović Oliverom?

Svjedok: Nisam. U srodstvu nisam.

Sudija: Sad bih Vas takođe molio da pročitate tekst zakletve. Ne morate ustajati. I da se malo primaknete mikrofону kada govorite s obzirom...

Svjedok: Okej.

Sudija: ... da se ovo sve snima.

Svjedok: Znači sve ovo čitam ovdje? Zaklinjem se, izjavljujem da ću o svemu što pred sudom budem pitana govoriti istinu i da ništa od onoga što mi je poznato neću prešutjeti.

Sudija: Hvala. Tužioče izvolite

DIREKTNO ISPITIVANJE SVJEDOKA

TUŽILAC ADNAN GULAMOVIĆ– direktno ispitivanje svjedoka

Tužilac: Zahvaljujem časní sude. Gospođo Omerović, dobar dan.

Svjedok: Dobar dan.

Tužilac: Ja sam tužilac Tužilaštva Bosne i Hercegovine Adnan Gulamović. Postaviću Vam nekoliko pitanja, pa ću Vas zamoliti da saslušate pitanje i pokušate dati odgovor što sadržajnije.

Sudija: Oprostite, oprostite tužioče. Prije nego što krenete, samo radi zapisnika, možete nam ponoviti na koje tačke optužnice će svjedok svjedočiti?

Tužilac: Gospođa će se saslušati na okolnosti iz tačke 7. optužnice.

Sudija: Hvala.

Tužilac: Dakle, da saslušate moje pitanje, da date odgovor, a ako bude potrebe za neko pojašnjenje ja ću Vas zamoliti da date pojašnjenje. Mislim da to neće dugo trajati, s obzirom na iskaz koji ste svojevremeno davali kod tadašnjeg tužioca. Na te okolnosti ću Vas i pitati. Na samom početku da nam kažete gdje ste Vi i s kime živjeli do izbijanja rata u Bosni i Hercegovini?

Svjedok: Živjela sam u selu Babin Potok, u zajednici sa...

Tužilac: To je opština, samo mi pojasnite?

Svjedok: Opština Višegrad.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Ovaj, svekar, svekrva, djever, zaova, moj muž, kćerka koja je imala 5 i po godina i ja.

Tužilac: Kad govorimo o opštini Višegrad do izbijanja ratnih dejstava, možete li mi samo u rečenici, dvije kazati kakva je, ako znate, ako Vam je poznato, bila nacionalna struktura stanovništva u Višegradu?

Svjedok: Pa nisam 100 posto sigurna...

Tužilac: Pa ono prema Vašim...

Svjedok: ... mislim da je, ovaj, bilo većinsko muslimansko stanovništvo.

Tužilac: Stanovništvo. Dobro. Da li u to vrijeme, dakle kažem to vrijeme, uvijek mislim na početak rata, dolazi do nekih neuobičajenih stvari? Dakle, da li se pojavljuje kakva vojska u Višegradu, ako se pojavljuje je li Vam poznato koja je to vojska? Da li se nešto počinje dešavati na području opštine Višegrad? Dakle, govorimo o tom proljeću '92. godine.

Svjedok: Pa naravno da se pojavljuje.

Tužilac: Možete li kazati ko?

Svjedok: Pa prvo su nam bili ti, ovaj, ta Jugoslovenska narodna armija, poslije njih dolaze Bijeli orlovi.

Tužilac: Eh, kad kažete ta Jugoslovenska narodna armija, imaju li oni bliži neki naziv? Je li to neko bio, neki, neka jedinica, neki koprus, neki?

Svjedok: Ne znam to.

Tužilac: Je li Vam poznat termin Užički korpus?

Svjedok: Naravno.

Tužilac: Jesu li oni možda bili?

Svjedok: I oni su bili.

Tužilac: Je li Vam poznato do kad oni ostaju?

Svjedok: Ne znam, zaista.

Tužilac: Kad se pojavljuju ti Bijeli orlovi, je li Vam poznato?

Svjedok: Pa ja znam da su nama u Babin Potok došli 2. juna prvi put.

Tužilac: Godina? Uvijek mi morate...

Svjedok: '92.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: '92.

Tužilac: Da li je tom prilikom neko od ovih Vaših, puno ste ih nabrojali, ukućana možda negdje doveden? I ako jeste koji, od strane koga?

Svjedok: Te '92. mi je, tog 2. juna, zbog toga i pamtim ono baš, odveden svekar.

Tužilac: Kako se on zvao?

Svjedok: Mehmed Omerović.

Tužilac: Da li Vam je poznato...

Svjedok: I odvedeno je još tih ljudi iz sela, al' iz moje za, ovaj, kućne zajednice je odveden moj svekar.

Tužilac: Da li Vam je poznato ko ga je odveo i gdje ga je eventualno odvodi?

Svjedok: Odveli su ga prema gradu.

Tužilac: Dobro. Ko?

Svjedok: Više nikad ni...

Tužilac: Je li Vam poznato ko?

Svjedok: Pa ti Bijeli orlovi koji su došli nama u selo i predstavili se k'o Bijeli orlovi.

Tužilac: To je bila vojska, je li? Jesu li imali uniforme, oružje?

Svjedok: Imali su uniforme, naoružane.

Tužilac: I odvede svekra prema gradu?

Svjedok: Svekra, jeste.

Tužilac: Vidate li poslije toga Vašeg svekra?

Svjedok: Nikad ga više nismo vidjeli.

Tužilac: Je li taj čovjek živ danas?

Svjedok: Nikad nije se više pojavio.

Tužilac: Znači od tog momenta ga više nikad niste vidjeli?

Svjedok: Nikad više.

Tužilac: Zna li za njegovu sudbinu?

Svjedok: Ne znam, a znamo ono što smo čuli, vidio neko, ili tako, pouzdano...

Tužilac: Dobro. Ima li, ima li, jesu li pronađeni nekad njegovi...

Svjedok: Nisu.

Tužilac: ... posmrtni ostaci?

Svjedok: Nisu.

Tužilac: Nisu.

Svjedok: Tražimo, ali...

Tužilac: Nakon, odvođenja svekra... Dobro, razumio sam. Nakon odvođenja svekra da li Vi ostajete tu ili eventualno se negdje pomjerate?

Svjedok: Još uvijek smo bili tu?

Tužilac: Do kada, sjećate li se?

Svjedok: Pa nekad do kraja juna.

Tužilac: Dobro. Da li ste pokušali napustiti Višegrad tih dana?

Svjedok: Jesam.

Tužilac: Jeste. Hajde nam malo kažite, u rečenicu, dvije, s kime, gdje to pokušavate otići?

Svjedok: Pa nekad je to bila k'o prva polovina juna, sad ne znam te datume...

Tužilac: Tačan datum?

Svjedok: Ja.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Kad sam ja, ovaj, već se to k'o pričalo da muslimansko stanovništvo odlazi konvojima, negdje se prebacuju. Ono, mi smo bili u tim torturama od tih Bijelih orlova koji su dolazili svakodnevno, zatvarali...

Tužilac: Dobro. To smo razumjeli. E sad, gdje Vi pokušavate otići i s kime?

Svjedok: Ja sam ustvari sa kćerkom pošla da idem...

Tužilac: Kako se zvala kćerka?

Svjedok: Edina Omerović.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Ona je imala pet i po godina, da idem na taj nekakav konvoj o kojem su pričali, da se prebacuju negdje, ovaj, žene i djeca. Nisam znala tačno ni gdje, ni kud, samo da negdje idu iz Višegrada. To je bilo, ovaj, kad sam ja pošla u Višegrad kod, s namjerom da se prijavim na taj konvoj.

Tužilac: Kako kažete, negdje oko polovine juna, ali ne znate tačan datum?

Svjedok: Ja.

Tužilac: Dobro. De mi recite je li u, u Višegradu u to vrijeme postojala jedna ili više možda, ovaj, bogomolja, odnosno džamija?

Svjedok: Naravno.

Tužilac: Zna li imena ili nazive neke od tih džamija?

Svjedok: Pa ova kod Vrzava se zvala Careva, ova u gradu, nešto i ne znam...

Tužilac: Hajde, ne morate na, kol'ko otprilike ih je bilo, da Vam olakšam? Da li se sjećate?

Svjedok: Pa ove u gradu koje sam ja posjećivala su bile dvije, ali ih je bilo...

Tužilac: Dobro.

Svjedok: ... po selima...

Tužilac: Spomenuli ste tu Carevu...

Svjedok: Mi u selu nismo imali pa smo, ovaj, išli u tu gradsku džamiju.

Tužilac: Dobro. Spomenuli ste tu Carevu džamiju. Tih dana, kad kažete da ste se pomjerali sa kćerkom Edinom, jeste li vidjeli nešto karakteristično vezano za tu Carevu džamiju, ako jeste da nam kažete u najkraćem šta ste to vidjeli?

Svjedok: Pa ona je tad gorjela, kad sam ja...

Tužilac: Dobro.

Svjedok: ... ovaj, naišla sa ćerkom. To je bio i moj razlog vraćanja kući. Ovaj, dalje nisam smjela ni da idem, ovaj...

Tužilac: Kad ste vidjeli džamiju, gori?

Svjedok: Kad sam vidjela da je, da džamija bukti, dim. Ustvari, ja sam to vidjela kad sam odozgo išla još, iz mahale, al', ovaj, gorjelo je na sve strane. Ja i dalje idem, dok nisam došla do džamije, onda se vraćam kući.

Tužilac: I tad vidite da džamija gori?

Svjedok: Tad sam vidjela.

Tužilac: Ona se znači, ako sam dobro razumio, (*nejasno*) zna Višegrad nalazi u samom gradu Višegradu?

Svjedok: Pa jeste.

Tužilac: Prolazi, prolazivši kraj te, kraj te džamije i kad ste vidjeli da ona gori, a prethodno ste vidjeli plamen, da li ste vidjeli neke vojnike? Ako jeste koga ste možda vidjeli? Jeste li nekoga tu prepoznali? Jeste li bilo šta vidjeli?

Svjedok: Pa, prepoznala sam Olivera Krsmanovića i Milana Lukića. Bilo je njih još, možda trojica, četvorica, ne mogu sigurno reći, ali ovu dvojicu sam fino prepoznala jer sam njih dobro i poznavala.

Tužilac: Znali ste ih od ranije?

Svjedok: Jeste.

Tužilac: Možete li mi se, možete li mi kazati, ako se sjećate, kako su oni u to vrijeme bili obučeni? Jesu oni imali kakve uniforme, oružje, bilo kojeg detalja iz tog perioda?

Svjedok: Pa onako su bili nagareni, nabojeni, imali su oružja, bili su bučni, ovaj, što je mene naravno zaplašilo. I, ovaj, kažem Vam, to je i bio razlog mog vraćanja ponove...

Tužilac: Da se i vratite. To sam razumio.

Svjedok: Jeste.

Tužilac: Koliko su oni bili blizu ili daleko, da se tako izjasnimo, oko te džamije (*nejasno*)?

Svjedok: U krugu džamije, jer je...

Tužilac: U krugu džamije su stajali?

Svjedok: Jest.

Tužilac: Znači tako maskirani, naoružani, kažete bili su jako bučni. Koliko je po Vašoj procjeni moglo biti otprilike tih vojnika, sem ove dvojice koje ste prepoznali?

Svjedok: Pa ja sam ih možda vidjela 4, 5.

Tužilac: 4, 5. Dobro. To vidate, da li Vas neko tu zaustavlja? Da li Vas dira? Da li Vam bilo šta govori?

Svjedok: Niko mi nije ništa rekao. Nije me niko zaustavio. Ništa...

Tužilac: A Vi odlučujete da se vratite svojoj kući?

Svjedok: Ja se vraćam, ovaj, kući.

Tužilac: Dobro. I jeste li se uspjeli vratiti?

Svjedok: Jesmo.

Tužilac: I koliko ostajete tu kod kuće?

Svjedok: Pa bile smo mi, ovaj, eto kažem Vam, sad je to negdje bio možda 20., kraj juna, kad smo mi, ovaj...

Tužilac: Napustili kuću?

Svjedok: ... napustili kuću.

Tužilac: Znači ostajete, hajmo reći nekih (*preklapanje*)...

Svjedok: Jeste. Ali šumama. Nismo se više nikako usuđivali ući u grad ni silaziti u grad.

Tužilac: Znači, krili ste se svo to vrijeme dok ste bili u kućama?

Svjedok: Svo vrijeme smo se krili, ovaj. Čak poslije toga, ovaj, kad se ja vraćam u Babin Potok, još možda, ovaj, par dana, mi se svi povlačimo u šume.

Tužilac: Dobro. Vratću se na trenutak na, na ova lica koja ste prepoznali, na samu džamiju, možda još jedno dva pitanja, bi završav'o. Jeste li Vi imali priliku vidjeti sem dima i činjenice da džamija gori, eventualno momenat kad je džamija zapaljena?

Svjedok: Nisam, zaista.

Tužilac: Niste. To niste.

Svjedok: Nisam.

Tužilac: Dobro. Kažete da ste i Olivera Krsmanovića i Milana Lukića poznavali od ranije?

Svjedok: Jesam.

Tužilac: Možete li mi u najkas, u najkraćem kazati kako ste ih to poznavali? Dakle, je li to iz škole, iz komšiluka, Vaš način na koji ih poznajete i koliko dobro ste ih poznavali.

Svjedok: Pa, ovaj, Olivera sam poznavala tako što sam ja recimo, ovaj, svakodnevno prolazila pored njegove kuće.

Tužilac: Znači, znate gdje je njegova kuća?

Svjedok: Naravno.

Tužilac: Koliko je možda, ajte ovako, ako se možete izjasniti, koliko bi njegova kuća recimo možda bila po Vašoj procjeni udaljena od te džamije koja je zapaljena?

Svjedok: Pa sad, metara, on je negdje...

Tužilac: Pa približno?

Svjedok: (*nejasno*) to je možda nekih 500 metara.

Tužilac: Oko 500 metara njegova kuća od...

Svjedok: Koliko ja se razumim u tu kilometražu.

Tužilac: A dobro. Dobro, To je Vaša, Vaše viđenje...

Svjedok: Ja.

Tužilac: ... (*nejasno*) Znači, Vi ste svakodnevno prolazili pored njegove?

Svjedok: Naravno, ja sam radila, ovaj, u posluži gdje je on živio, gdje se podmiriv'o, gdje je dolazio...

Tužilac: Jeste li se prije ovih događaja pozdravljali kao?

Svjedok: Pa sad, baš da smo se i pozdravljali i nismo, da smo se družili i nismo...

Tužilac: Ali ste se poznavali?

Svjedok: Ali, to je mali grad, mislim, ja sam radila u posluži za kasom, poznavala sam svo stanovništvo koje je dolazilo tu da se, ovaj...

Tužilac: I jeste li sigurni da je on bio pred tom džamijom?

Svjedok: Jesam. To sam sigurna sto posto.

Tužilac: Kad biste tu osobu recimo danas negdje vidjeli da li bi je mogli prepoznati?

Svjedok: Naravno.

Tužilac: Ima li te osobe, recimo danas u ovoj prostoriji?

Svjedok: Pa sjedi tu preko puta mene.

Tužilac: Možete li kazati gdje sjedi?

Svjedok: Evo ovdje sjedi, ima zelenu majicu, gleda u mene.

Tužilac: Aha. Dobro gospođo Razo. Ja bih za sada toliko. Nemam više pitanja. Ako bude potrebe ja ću Vas ponovo upitati. Eto toliko časni sude. Zahvaljujem se.

Svjedok: Hvala.

Sudija: Hvala tužioče. Odbrana?

UNAKRSNO ISPITIVANJE SVJEDOKA

ADVOKAT SLAVIŠA PRODANOVIĆ – BRANILAC OPTUŽENOG OLIVERA KRSMANOVIĆA – unakrsno ispitivanje svjedoka

Branilac: Hvala gospodine predsjedavajući. Dobar dan gospođo Razo.

Svjedok: Dobar dan.

Branilac: Recite Vi meni, ovaj, džamija je li bila ona sagrađena od čvrstog materijala?

Svjedok: Pa bila je od čvrstog materijala.

Branilac: Taj dan kad ste vidjeli dim, ja sam shvatio da niste vidjeli plamen?

Svjedok: Nisam. Mislim, ono je dimilo se, huljalo, znate kako dimovi.

Branilac: A recite mi, da li je džamija imala ogradu?

Svjedok: Ja mislim da je imala. Sad je ima, vjerovatno je imala i tamo, imala je.

Branilac: E, kad ste rekli u krugu, da ste njih vidjeli u krugu, da li su oni bili u krugu džamije gdje je ograda i..

Svjedok: U krugu džamije. U krugu džamije.

Branilac: A osim njih tu, da li je bilo još svijeta? Ovako, civila? Vi ste rekli..

Svjedok: Gdje mislite, još svijeta?

Branilac: U blizini džamije tu.

Svjedok: Pa u krugu džamije sam vidjela te, al' preko puta je bila ovako kafana Brankovića, i tu su stajali isto neki ljudi, al' nisu, oni su samo, ovaj, stajali.

Branilac: A recite mi..

Svjedok: Posmatrali.

Branilac: ... kol'ko ste Vi još dana, nakon tog dana kad ste vidjeli da, da se dimi iz džamije, ostali u Višegradu?

Svjedok: Kol'ko dana?

Branilac: Da.

Svjedok: Mislite da Vam preciziram?

Branilac: Ne, ne morate. Jeste li ostali pet, šest?

Svjedok: Pa to je, to je bilo negdje prva polovina juna, kad sam ja to pošla u grad, a mi smo negdje kraj juna, ovaj, izašli iz Višegrada.

Branilac: Da li se džamija od te paljevine srušila ili je posebno ona srušena?

Svjedok: Ja vjerujte to Vam ne mogu odgovoriti. Ja se vraćam u svoje selo, znači tad kad sam ja, ovaj, pošla u grad, ja se vraćam u svoje selo i ja više nisam imala pristupa gradu, nisam dolazila u grad, a iz mog sela se džamija ne vidi, grad se ne vidi.

Branilac: A dok ste Vi bili tu, dok niste otišli, da li je džamija bila srušena? Sjećate li se?

Svjedok: Opet Vas nisam razumjela. Gdje dok sam bila?

Branilac: Dok, dok ste bili u Višegradu, dok niste otišli u selo.

Svjedok: Tad nije bila srušena...

Sudija: Svjedok je rekao da ne vidi, iz njene kuće, iz njenog sela se ne vidi džamija.

Svjedok: Tad nije bila s...

Branilac: A ja sam razumio da, da, da svjedokinja živi u Višegradu, pa da je vidjela.

Svjedok: Ne, ne.

Sudija: Ne, svjedokinja.

Branilac: A da li Vam je poznato kada se džamija srušila?

Svjedok: Nije.

Branilac: Ne znate?

Svjedok: Ne znam. Ja znam, tad sam je vidjela da, da kulja dim iz nje i pretpostavljam da je to bilo tad. A kad je ona, pali zidovi, to stvarno ne mogu ja, ovaj, odgovoriti jer ja kažem Vam više nisam dolazila u Višegrad.

Branilac: Nemam više pitanja. Hvala.

Svjedok: Iz mog sela se ne vidi.

Sudija: Hvala branioče. Krsmanoviću imate li Vi pitanja?

Optuženi: Nemam časni sude.

Sudija: Hvala. Tužioče, nešto dodatno vezano za ovo što je pitala odbrana?

Tužilac: Nemam časni sude.

Sudija: Članovi vijeća?

PREDSJEDAVAJUĆI VIJEĆA – SUDIJA SAMARDŽIĆ – pitanja

Sudija: Samo jedno dva pitanja gospođo Omerović. Dakle, Vi ste tog dana krenuli u džamiju sa kćerkom?

Svjedok: Nisam pošla u džamiju.

Sudija: Pošli ste u grad, je li?

Svjedok: Pošla sam u grad.

Sudija: Kada ste došli do grada jeste li Vi odmah primjetili da se nešto dimi? Kad ste to mogli da vidite?

Svjedok: Pa već idući odozgo, sad ne znam, Vi ne poznajete vjerovatno Višegrad. Ali se vidjelo da se dimi, ovaj, ali ja i dalje idem. Ono, proći ću ja pa će tamo biti neki konvoj i ja ću sjesti u neki autobus i otići negdje. Tako sam ja to zamišljala tad.

Sudija: Dakle vi dole, Vi dolazite do te džamije i vidite da ona dimi. Da li slučajno ti ljudi koji su bili u tome krugu džamije, da li oni eventualno gase to što, što gori? Šta oni rade?

Svjedok: Pa oni vrište, imaju oružje, pjevaju, igraju. Ne vjerujem da su došli da je gase.

Sudija: Niste primjetili da je gase, je li?

Svjedok: Naravno da nisam.

Sudija: Dobro. Hvala Vam. Hvala Vam još jednom što ste se odazvali na poziv Suda Bosne i Hercegovine.

Svjedok: Molim.

Sudija: Mi smo završili sa Vašim svjedočenjem.

Svjedok: Je li ja mogu ići?

Sudija: Možete napustiti sudnicu. Ukoliko želite možete i ostati u sudnici, imamo još jednog svjedoka, ako ne, možete napustiti.

Svjedok: *(isključen mikrofon)*

ZAVRŠENO SASLUŠANJE SVJEDOKA RAZE OMEROVIĆ

Sudija: Memišević Mujesira.

Branilac: Molim Vas, časni sude, prije nego što svjedok dođe da, ovaj, ja sam prošli put pokren'o pitanje da li ona može da svjedoči zbog toga što je, evo ja imam konkretno izjavu svjedokinje, zaštićene OK-7, na ove okolnosti je svjedokinja, ova danas je uzimala izjavu od nje. To je znači po mom mišljenju isto kao kad bi svjedok gledao u sudu, bio prisutan kad svjedoči i onda i on svjedočio. Po meni ona ne može svjedočiti.

Sudija: Ona je uzimala izjavu, je li?

Branilac: Pa da.

Sudija: Je li ona govori o okolnostima uzimanja izjave ili nečega drugog? Ja ne znam o čemu svjedoči.

Branilac: U odnosu događaja, tačke.

Sudija: Na osnovu toga što je svjedok rekao, je li?

Branilac: Ona je uzimala za događaj u Vardi izjavu od svjedoka. A ona svjedoči na te događaje.

Sudija: Mislim, mi ne znamo uopšte o sadržaju svjedočenja, o čemu treba...

Branilac: Ne znam da li Vi mene shvatate?

Sudija: ... treba da...

Branilac: Dakle, ona je uzela izjavu od, od svjedokinje OK-7 na okolnosti...

Sudija: Samo malo, samo malo pričekajte. Samo malo pričekajte.

Branilac: ... na okolnost događaja u Vardi.

Sudija: Dobro.

Branilac: Dakle, na okolnost šta će ona da svjedoči, ona, dakle neće ona svjedočiti kako je uzimala izjavu nego je svjedočice o događaju.

Sudija: U kojem, u kojem će smislu ona svjedočiti? Hoće ona svjedočiti o tome šta je njoj rekao OK-7?

Branilac: Neće.

Sudija: Tužioče, možete nam Vi pojasniti šta je u pitanju?

Tužilac: Ja evo pokušavam to da shvatim šta kolega hoće da kaže. Ko je od koga uzimao izjavu? Ja ne znam.

Sudija Jukić: U kom svojstvu je uzimao izjavu?

Branilac: Ona je ispred Udruženja, ovaj, „Žene žrtva rata“, ona je uzela izjavu i gospođa Bakira. Znači, uzima se okolnost događaja u Vardi. E sad ona svjedoči kao svjedok, ne na okolnosti uzimanja izjave nego na okolnost događaja.

Sudija: Tužioče, jeste shvatili?

Tužilac: Da Vam kažem, i prethodni, ja Vam mogu samo kazat to, zaista, opet ne razumijem. I prethodni svjedok je davao i ini svjedoci izjavu u Udruženju žrtava rata, ja taj podatak nemam. Ja imam dakle izjave dotične svjedokinje koje je davala dva puta u SIPI i jednom u Tužilaštvu Bosne i Hercegovine. A da je ona uzimala izjavu to zaista ne znam. Evo, ovdje ima zapisnik, ovde, ovde postoji zapisnik znači koji bih volio da Vi pogledate, dakle OK-7 svjedok, koji je dao izjavu udruženju i dole stoji nepotpisano Bakira Hasečić i Mujesira Memišević, nepotpisano.

Sudija: Dobro. To ćete, to ćete Vi u okviru unakrsnog ispitivanja...

Tužilac: Ali ja, ja zaista ne znam, ovaj...

Sudija: ... ako bude, ne znam o čemu će...

Tužilac: ... radi, tako da.. *(preklapanje)*

Sudija: ... svjedočiti. Svjedok će u glavnom slučaju svjedočiti ovdje pod zakletvom o onome što, što on lično zna. Ako neko nešto ne zna, to ćete Vi kroz Vaša pitanja eventualno i otkriti. Dobro. Pozvaćemo svjedoka.

SVJEDOK MUJESIRA MEMIŠEVIĆ

Sudija: Dobar Vam dan gospođo Memišević. Izvolite sjesti. Hvala Vam što ste se odazvali na poziv Suda Bosne i Hercegovine. Vi ste na sud pozvani kao svjedok tužilaštva u predmetu koji se vodi protiv optuženog Krsmanović Olivera. Ja sam sudija Darko Samardžić, predsjedavam ovim sudećim vijećem. Sa mnom u vijeću je sa moje lijeve strane Jasmina Kosović, sa desne strane je Davorin Jukić, sudije Suda Bosne i Hercegovine. S Vaše desne strane je tužilac Tužilaštva Bosne i Hercegovine sa saradnicima, a takođe sa Vaše desne strane u produžetku je optuženi u pratnji svog branioca. Ja ću Vas prvo upoznati sa načinom na koji će se danas provesti Vaše svjedočenje. Sud će prvo od Vas uzeti Vaše lične podatke, a nakon toga ćete položiti zakletvu tako što ćete pročitati tekst na stolu zakletve koji se nalazi na stolu ispred Vas. Potom ćete odgovarati na pitanja tužioca u okviru direktnog ispitivanja, a nakon toga na pitanja branioca optuženog i samog optuženog u okviru unakrsnog ispitivanja. Članovi ovoga sudećeg vijeća imaju pravo da Vam postavljaju pitanje u svakom trenutku. Vaša je dužnost na sudu da govorite istinu o onome o čemu budete pitani jer davanje lažnog iskaza predstavlja krivično djelo. Ukoliko nečega ne možete da se sjetite, samo ćete nam reći tako da se ne sjećate i neće biti problema, idemo dalje. Obaveza Vam je takođe da dok traje ovo suđenje o eventualnoj adresi stanovanja obavijestite sud, jer se može dogoditi da budete ponovo pozvani da svjedočite, bilo kao svjedok odbrane, bilo kao svjedok samog suda. Jeste razumjeli ovo što sam Vam rekao?

Svjedok: Jesam.

Sudija: Imate li nekih pitanja prije nego što krenemo?

Svjedok: Nemam nikakvih pitanja. Jedino...

Sudija: Dobro. Ja bih Vas molio sad da onda nam ponovite na zapisnik Vaše ime i prezime?

Svjedok: Ja sam Memišević Mujesira.

Sudija: Ime Vašeg oca?

Svjedok: Mušan.

Sudija: Majke?

Svjedok: Hadžira.

Sudija: Kada i gdje ste rođeni?

Svjedok: Selo Crni Vrh, Višegrad.

Sudija: Kojeg datuma?

Svjedok: 20.1.'52.

Sudija: '52. Šta ste po zanimanju?

Svjedok: Domaćica.

Sudija: Gdje ste nastanjeni?

Svjedok: U

Sudija: Ima li neka poblža adresa?

Svjedok: ...

Sudija: Dobro. Da li ste slučajno Vi u srodstvu ili u zavadi sa optuženim Krsmanović Oliverom?

Svjedok: Jedino što sam u zavadi, što nam je napravio zlo.

Sudija: Dobro. Ja bih Vas molio sada da nam onda pročitate tekst zakletve, koja se tu nalazi na stolu.

Svjedok: Ako vid budem fino. Zaklinjem se i izjavljujem da ću o svemu što pred sudom budem pitana, sud bude pitao govoriti istinu i da ništa od onoga što mi je poznato neću prešutjeti.

Sudija: Hvala. Tužioče izvolite.

DIREKTNO ISPITIVANJE SVJEDOKA

TUŽILAC ADNAN GULAMOVIĆ – direktno ispitivanje svjedoka

Tužilac: Zahvaljujem.

Sudija: Na koju tačku tužioče svjedoči svjedok?

Tužilac: Gospođa, tačka 6 i 9. Vidite li Vi mene? Malo nam smeta ovaj ovdje, gledamo se preko ovog aparata. Ali ne smeta. Gospođo Mujesira, prije svega dobar dan.

Svjedok: Dobar Vam dan.

Tužilac: Ja sam tužilac Tužilaštva Bosne i Hercegovine Adnan Gulamović, iako mislim da smo se mi već viđali na ovom sudu u nekom drugom predmetu, ali...

Svjedok: Moguće je.

Tužilac: ... ne zamjerite ako griješim. U svakom slučaju ja ću Vam postaviti jedan broj pitanja, zamoliću Vas da saslušate moje pitanje pa da pokušate dati odgovor. Ako bude potrebe za neko pojašnjenje ja ću Vas zamoliti da to pojasnite. Mislim da neće biti problema, samo polako i lagano. Obaviješten sam od svoje saradnice, što je vrlo bitno, da ste dobili jedan list papira na kojem stoje određena imena, to su imena svjedoka koji su dobili zaštitu od strane Suda Bosne i Hercegovine. Ako bude potrebe da neku od tih osoba spominjete, znači ja ću Vas zamoliti da ne spominjete njihovo pravo ime i prezime, nego tu oznaku koja je vezana za njihovo ime. Bilo bi dobro da taj papir stavite ispred sebe.

Svjedok: Može, može.

Tužilac: Tako recimo digresije radi, ja sam Adnan Gulamović, ako stoji da se, da je AG oznaka, vi nećete spomenuti moje ime i prezime nego AG. E tako i za te osobe tu nećete pravo njihovo ime i prezime nego tu oznaku koja stoji. Znači ako bude potrebe da te osobe spominjete u bilo kojem, ovaj, kontekstu. Možemo li početi? Jeste li spremni?

Svjedok: Može.

Tužilac: Može. E ovako, gospođo Mujesira, na samom početku da se malo, ono što kaže zagrijemo, da nam kažete gdje ste Vi... Ja se izvinjavam, ovaj, predsjedniče, može li neko malo ovo, zaista mene dekoncentriše i ova svjetla i ovaj uređaj, samo da ga malo izmakne? Nit' vidim svjedoka...

Sudija: *(isključen mikrofon)*

Tužilac: Ovaj, volio bih da imam neposredan kontakt sa svjedokom, a ovako gledam u aparat umjesto u svjedoka. E, zahvaljujem. Bolje je sada, je li tako? Da nam kažete na samom početku rata, gdje ste Vi živjeli i s kime ste živjeli?

Svjedok: Ja sam živila u Višegradu, naselje Dušće.

Tužilac: Dobro. To je neko prigradsko naselje?

Svjedok: Prigradsko naselje, sa svojom porodicom, muž, djeca, svekar, svekrva, djever, zaova.

Tužilac: Dobro. U najkraćem samo mi recite koliko ste djece imali u to vrijeme, govorim znači sad o početku rata u Bosni i Hercegovini?

Svjedok: Imala sam dvoje djece.

Tužilac: Kako se zovu? Koliko su bili tada stari?

Svjedok: Šćerka mi je bila '78. godište, a sin, ja mislim '81.

Tužilac: Znači maloljetna djeca?

Svjedok: Njihova imena?

Tužilac: Edin, Meliha i Edin.

Svjedok: Dobro.

Tužilac: Suprug?

Svjedok: Suprug Memišević Ibrišim.

Tužilac: Koliko je on im'o tada godina? Dakle, govorimo o '92.

Svjedok: Pa šta ja znam, nešto, '54. je godište.

Tužilac: E, pa ćemo mi izračunati ovo resto. I, u tom Dušću dok ste živjeli počinju li kakva dešavanja? Dakle, govorimo o proljeću '92. Dolazi li do kakvim, pojavljuje li se kakva vojska? Ako se pojavljuje, je li Vam poznato koja je to vojska? Da li se nešto dešava neuobičajeno? Dolazi li Vam neko kući? Eto, u najkraćem da nam malo to kažete. Polako. Polako.

Svjedok: Pa u najkraćem, prvo su bile one par, one rezerva nekakva Užice, već Srbija, iz Srbije.

Tužilac: Vojska bila?

Svjedok: U saradnji sa našim domaćim.

Tužilac: Dobro. Je li Vam poznato Užički korpus, termin?

Svjedok: Jeste.

Tužilac: Jesu oni bili tu?

Svjedok: Jesu i Užički korpus i...

Tužilac: Dobro. Da li Vam je poznato do kad ostaje Užički korpus u Višegradu, barem mjesec, ako ne tačan datum? Približno.

Svjedok: Ma u maju negdje.

Tužilac: I oni tad napuštaju?

Svjedok: I oni napuštaju.

Tužilac: Da li poslije njih dolazi neko tu, poslije Užičkog?

Svjedok: Poslije dolaze domaći naši, komšije.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Ja ih nazivam četnici.

Tužilac: Dobro. I dok je bio tu i Užički korpus a i poslije odlaska Užičkog korpusa da li ima nekih dešavanja u Višegradu i u tim prigradskim mjestima? Znači, ima li nemira, pucnjave, paljevina? Dešava li se išta neuobičajeno?

Svjedok: Ma dešava se.

Tužilac: Ajte malo, kažite.

Svjedok: Čudo neviđeno. Recimo, i dok je bilo i Užičkog korpusa, odvodili su neke, vraćali, pretukli, neke su i ubijali, svašta nešta. E poslije su odvodili ljude.

Tužilac: Je li Vama lično neko dolazio kući u Dušće dok ste tu bili? Kakva vojska? Je li Vam bilo ko dolazio? I ako jeste iz kojih razloga je dolazio?

Svjedok: Pa jesu, kao navodno da oduzimaju oružje, da pretresaju kuće, šta ja znam, zlato, pare.

Tužilac: Znači dolazili su?

Svjedok: Dolazili su.

Tužilac: Je li to bilo, jesu li bili naoružani ti ljudi koji su dolazili, imali uniforme?

Svjedok: Pa jesu, svi su bili naoružani.

Tužilac: Jeste li možda nekog od njih poznavali Vi lično?

Svjedok: Pa, ono trenutno baš kad bi trebala da pre, kad poznaš nekoga oni se ono malo izvlače, a druge koje ne znaš oni to (*preklapanje*)

Tužilac: Ne, nego sjećate li se nekog imena, to sam mislio, od tih koji su Vama kući dolazili?

Svjedok: Pa i sjećam se.

Tužilac: Pa eto, par imena.

Svjedok: Joj, ja mislim Velko, Veljko Lugonja, s Drinska je ovih odozgo bilo, bila je, onaj...

Tužilac: Ako se možete, ako ne, čisto da se...

Svjedok: Mogu se sjetiti, samo ne mogu tačno...

Tužilac: ... samo malo, da Vas malo, ono što kažu da Vas uvedem.

Svjedok: ... baš imena.

Tužilac: Dobro. Jer Vi ste davali u dva, tri navrata iskaze i govorili ste o događajima, više događaja na području Višegrada. A ja ću se fokusirati na dva događaja koja su danas predmet i zato hoću malo da Vas uvedem, jer mi nećemo ovdje pričati o svemu onome što

ste Vi govorili ranije, jer ima, Vi govorite o moru događaja, mene interesuju dva. A doćo ćemo i do njih. Zato sam htio malo da napravimo uvoda, da se opustite.

Svjedok: Srđan Vučićević, pa onda...

Tužilac: Dobro. To su ti ljudi koji su dolazili. De mi recite, Vaš suprug, ponovite mi njegovo ime i prezime, molim Vas.

Svjedok: Memišević Ibrišim.

Tužilac: Memišević Ibrišim. Je li on radio u to vrijeme i ako jeste gdje je radio?

Svjedok: Jeste, radio je moj muž u fabrici dole, na održavanju kao bravar.

Tužilac: Kako se zvala fabrika?

Svjedok: „Varda“.

Tužilac: „Varda“, to je fabrika čega?

Svjedok: Namještaja.

Tužilac: Fabrika namještaja, u Višegradu?

Svjedok: Jeste.

Tužilac: I u to vrijeme kad dakle djeluje taj Užički korpus i po odlasku Užičkog korpusa je li on još uvijek radi? Je li bio, onaj, tad su to bile one radne obaveze?

Svjedok: Jeste. Jeste. Bili su oni i radne obaveze i šta ja znam.

Tužilac: I de mi recite, šta je danas s mužem? Gdje je on?

Svjedok: Boga mi ubili ga, rahmetli. Dvojica, trojica, po svim prilikama da je i ovaj bio sa njima.

Tužilac: Koji ovaj?

Svjedok: Ovaj optuženi.

Tužilac: Koji? Hoćete mu reći ime prezime?

Svjedok: Oliver Krsmanović.

Tužilac: Ima li te osobe ovdje danas u ovoj prostoriji?

Svjedok: Čini mi se da ima.

Tužilac: Možete mi reći kako izgleda? Šta ima obučeno? Gdje sjedi?

Svjedok: Tuj sjedi ispred.

Tužilac: Šta ima obučeno? Kako je obučen?

Svjedok: Ovo zeleno nešto na sebi.

Tužilac: Zeleno nešto ima na sebi?

Svjedok: Majicu.

Tužilac: Eh, hajte sad ovako. Hajte, napijite se vode. Polako.

Svjedok: Ja i ne pitam. Izvinite.

Tužilac: Ne, to je Vama, to je Vama, ovaj, pripremljeno. Eh, sad ćemo se zadržati prvo na tom događaju. Dakle, ja sam rek'o pitaću Vas dva događaja u masi onih događaja o kojima ste Vi svjedočili. Jedan od ta dva događaja odnosi se i na stradanje Vašeg muža, odnosno „Vardu“. Možete li mi kazati šta je Vama poznato u vezi sa tim dešavanjima u „Vardi“? Dakle, da li je Vaš suprug, prvo da mi kažete, sjećate li se, kad je to bilo kad je suprug stradao, datum, ako ne tačan, približan? Da li je još neko s njim?

Svjedok: Možda u dan...

Tužilac: Pa eto...

Svjedok: ... da bi mogla...

Tužilac: Ma ja...

Svjedok: ... datum.

Tužilac: E možete li? Hajte Vi krenite pa ću ja Vas ako bude trebalo. Dakle, šta Vam je poznato vezano za to njegovo stradanje u Vardi? Kad se to dešava? Kažete, bilo ih je više, pa i ovaj optuženi. Eto, malo mi to...

Svjedok: Sve mi se čini..

Tužilac: ... svojim riječima. Hajte, svojim riječima pokušajte.

Svjedok: Ali je mlađi. Ovako, bilo je to ja mislim 9., 10.

Tužilac: 9. ili 10.?

Svjedok: Juni.

Tužilac: Juni. Godina?

Svjedok: Godine '92.

Tužilac: Dobro. Odlično. Ajmo dalje.

Svjedok: I izjutra su, nisam ja izjutra to vidila što su odveli trojicu...

Tužilac: Dobro.

Svjedok: ... nego sam vidila onog, ja mislim 5 do 12 da je bilo.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Jer mi je u muža sat stao 5 do 12.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: I, onaj, tada su izveli petoricu.

Tužilac: Možete li se sjetiti njihovih imena?

Svjedok: Sad baš ono...

Tužilac: Hajte pokušajte.

Svjedok: ... moj muž...

Tužilac: Dobro.

Sudija: Možete li nam reći odakle Vi to posmatrate?

Tužilac: Doš'o bi do tog pitanja.

Svjedok: (*nejasno*) „Varde“ ovako malo niže, mi smo gore izletili iz kuća. Čuli smo da se nešto dešava, jer se puca. I mi smo na je'nom dijelu, kako moremo sve pregledati, pa nema ni 100 metara vazdušne linije.

Tužilac: Vi stojite i gledate?

Svjedok: Stojimo i gledamo.

Tužilac: (*nejasno*) to ja Vas mislio pitati, ali evo sudija je već pitao.

Svjedok: U mene su djeca zapomagala, joj, kaže „Lijepi babo.“

Tužilac: Kao ugledali su oca, je li?

Svjedok: Ugledali smo ga.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Odma je rafal po nama.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Sreća pa nismo, onaj, okrznuti.

Tužilac: I šta Vi vidite? Ajte, ja bih volio da Vi svojim riječima. Šta Vi vidite?

Svjedok: Ma šta vidim, vidim..

Tužilac: Kažete njih pet. Hajte pokušajte mi prvo imena i šta...

Svjedok: Vade, vade oni svoje na, na jednu bluzu, onu radničku, vade svoje dokumente.

Satove, novčanike, upaljače, cigare, sve to povučeno. I vode prvo...

Tužilac: To se sve dešava ispred te „Varde“?

Svjedok: Sve se to dešava na kapiji „Varde“.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: I onda ih odvođe na obalu Drine.

Tužilac: Ko odvodi i koga odvodi? To mi je vrlo bitno. Dakle, kažete bilo je njih pet, vjerovatno ovih pet odvedenih. Možete li se sjetiti imena tih ljudi sem Vašeg muža?

Svjedok: Ne.

Tužilac: Ajte, polako.

Svjedok: Joj.

Tužilac: Polako.

Svjedok: Aljušević Nusret.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Pjevo Nezir.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Bektaš, e sad ime ne mogu se sjetiti.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: K'o Velatovac, nisam sigurna, ne znam...

Tužilac: Znače li Vam nešto ova imena, hajte saslušajte me, znače li Vama nešto ova imena: Aljušević Nusret?

Svjedok: Ja.

Tužilac: Tvrtković Lutvo?

Svjedok: E Tvrtković Lutvo.

Tužilac: Velagić Sabahudin?

Svjedok: Eh, eh.

Tužilac: Bektaš Nedžad?

Svjedok: (*nejasno*)

Tužilac: Čančar Mušan?

Svjedok: Jeste.

Tužilac: I Osmanagić Hamed?

Svjedok: Sve je to se, ti su svi bili.

Tužilac: To su ti ljudi koji su bili s Vašim mužem..

Svjedok: To su ti ljudi.

Tužilac: ... koji su to morali sve vaditi na, na to kažete ispod sebe?

Svjedok: Jeste, jeste. Jer smo dokumente našli od njija.

Tužilac: I šta se da, onda dešava? Ko dolazi to po njih? Ko to, ko, jeste li prepoznali nekog od tih ljudi koji traže od njih to sve?

Svjedok: To su oni izbacili...

Tužilac: Dobro.

Svjedok: ... i sad vode, samo sad nisam...

Tužilac: Ko? Ko? Ko ih vodi? To Vas pitam. Jeste li..

Svjedok: Vodi hi dvojica, trojica, na obalu Drine.

Tužilac: A ko? Ko? Možete li se sjetiti ko ih vodi?

Svjedok: Lukić.

Tužilac: Ko? Ima li ime, prezime? To mi je bitno. Ajte, polako.

Svjedok: Pa ime, prezime, Milan.

Tužilac: Milan Lukić. Dobro.

Svjedok: I čini mi se, pomršav je čovjek bio, Boga mi. Ja bar mislim da je ovaj, ali eto, ne znam, ako je...

Tužilac: Niste znači sigurni ali mislite da je bio i Oliver Krsmanović?

Svjedok: Da.

Tužilac: I vode ih gdje?

Svjedok: I bio onaj Stefanović Rade, komšija nam.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: I odma preko glavne ceste na obalu Drine. Spuš, dole ih tjeraju i rafal.

Tužilac: Da li Vi to vidite?

Svjedok: Ne vidim, ali čujemo.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Jer i već je ispod obale.

Tužilac: Aha, znači gube Vam se...

Svjedok: Jeste.

Tužilac: ... to gdje ste.

Svjedok: I nigde više. Pojedinačno sam čula pucanj i rafal.

Tužilac: Dobro. Nakon te pucnjave vidate li Vi ove ljude koje ste nabrojali? Ove vojnike. Da li se vraćaju? Vidite li tog Milana Lukića, tog Stefanovića? Vidite li Vi njih poslije te pucnjave opet?

Svjedok: Vidim.

Tužilac: Gdje ih vidite?

Svjedok: Pa dolaze po Dušću već (*nejasno*)...

Tužilac: Ne, ne. Nakon te pucnjave da li se vraćaju ponovo prema fabrici? Šta je s tim stvarima?

Svjedok: U dva navrata su se vratili.

Tužilac: E to, to.

Svjedok: U dva navrata, jer su odveli. E sad, ne, sad ne mogu tačno reći da li prvo trojicu ili prvo četvoricu...

Tužilac: Dobro. Ali u dva navrata ih vode...

Svjedok: Jeste.

Tužilac: ... i pucnjava se čuje. A šta je s ovim stvarima koje su ti ljudi morali izdvojiti, jeste li vidjeli?

Svjedok: A te stvari koje su ti ljudi izdvojili, to je, išli mi odma na dole, u mene svekrva rahmetli...

Tužilac: Dobro. Hajte mi malo to kažite.

Svjedok: Otišla je i, onaj...

Tužilac: Kol'ko vremena nakon te pucnjave?

Svjedok: Pa možda do, do je'no pola sata, eventualno sat.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Al' pola sata.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: I ona je našla na obali toj istoj gdje su ih poubijali, tog Rada Stefanovića, sa otom bluzom i otim dokumentima, ponio da baci. A moja će ti svekrva reći: „Lijepi komšija, ovaj, ubiše mi Ibršima.“ On je odma bacio to, te bluzu radnu i te dokumente, i ona je to uzela i donijela nam kući.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: A ja to nisam znala šta će biti, ja sam to sve mogla ponijeti...

Tužilac: Dobro.

Svjedok: ... da imam baš pravi dokaz.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: I međutim, onaj, on je rek'o da on ne zna ništa, ali ona vidila i njegove dokumente i sve što je nosio. Međutim, ja sam drugi dan opet...

Tužilac: Dobro.

Svjedok: ... išli smo mi niz Drinu da tražimo...

Tužilac: Aha. Dobro.

Svjedok: ... mrtve te.

Tužilac: Dobro. Dobro.

Svjedok: Da li je ko slučajno se zakačio, ovo, ono. Niz cijelu obalu Drine, dole do pod fabriku, išla sam do mosta.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: I međutim, onaj...

Tužilac: Vi to nama molim Vas malo opišite, jer ja ne znam Višegrad, ne znam, sudije, pa što više tih detalja to bolje. Znači, do nekog mosta. I šta dalje?

Svjedok: Odma ispod fabri, odma ispod bio je tu jedan, jedno kiosk, tuj se zakačio taj momak Velagić Sabahudin.

Tužilac: Jeste li ga vidjeli?

Svjedok: Jesam.

Tužilac: Tijelo njegovo?

Svjedok: Tijelo njegovo i, onaj, jer sam u novčaniku mu ima slika njegova i od djevojke mu. Djevojka s Drinska bila.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Pa Nusret Aljušević i on je tuj zakačen. Malo niže dolje, ispod pilane...

Tužilac: Dobro.

Svjedok: ... zakačen je Mušan Čančar.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Eh ispod (*nejasno*)

Tužilac: Svi mrtvi? Znači Vi vidite to?

Svjedok: Ma sve ja vidim...

Tužilac: Dobro. Dobro.

Svjedok: ... samo bilo duboko, nisam smjela zagaziti.

Tužilac: Dobro. Dobro. Dobro.

Svjedok: A ovi su bili na kopnu, Nusret i.. E ja sam onaj poslije, i još dalje produžim ispod kapije „Varda“ dole vidim još u vodi tijela. Ja priđem kad moj čovjek rahmetli. Ja sam zapomagala, završtala, „Joj“, reko, „pomozite mi. I ja nađoh svog čovjeka.“ Zagazim ja u vodu sa...

Tužilac: Polako, polako. Polako.

Svjedok: Zagazim u vodu sa OK-7 svjed, onaj...

Tužilac: E to, to, sad je vrlo bitno znači, ako neko od tih osoba ima s Vama, nemojte ime i prezime nego ove šifre. Jeste li bili sami il' je neko još sa Vama bio?

Svjedok: OK-7.

Tužilac: OK-7 je bila s Vama?

Svjedok: Jeste.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: I sa njom sam bila, i sve je bila sa mnom naporedo i tako. Bila mi je i podrška i...

Tužilac: Dobro.

Svjedok: I polako mi izvučemo, onaj, tijelo na, na suho. Odozgo izađe, ovaj...

Tužilac: Jeste li, izvinite što Vas prekidam, jeste li primijetili na njemu kakve povrede ili bilo šta, kad ste ga izvukli (*nejasno*)

Svjedok: Samo prostrijeljen.

Tužilac: Gdje? Je li se sjećate u kojem predjelu?

Svjedok: Ovako...

Tužilac: Negdje znači u predjelu prsa, je li, ako sam Vas dobro razumio? Dobro. I izvlačite ga Vi i OK-7 na obalu.

Svjedok: I izvlačimo ga na obalu i istom izađe, opali rafal gore na, na kapiji.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: I dođoše 'vamo s kapije na obalu da me, vide nas. Ja vičem molim Vas hajte mi pomozite. Kaže meni Petronije Nikolić, ja mislim da je Nikolić, kaže: „Izvini mi ne možemo vam pomoći. Ne smijemo. Nama je zabrana.“

Tužilac: Dobro.

Svjedok: „Pa hajde mi“, reko, „recite ko je?“ I, onaj, sad on kaže, ima čovjek zadužen, neki Nezir, i njega su ubili, ne znam ni ja još. I ja sam ti OK, OK-7 poslala kući svojoj i ja

sam ostala pored tijela i oni su dovukli nam one tačke, kolica, pa smo ga mi nekako izveli na, izvukli na, na cestu, pred kapiju. Pred kapijom sam vidila bilo je još nekih poznatih ljudi.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Čeho Boriša, eto sad se ne mogu sjetiti ne... Joj...

Tužilac: Dobro. Hajde. I ovo je dovoljno. I šta radite sa tijelom? Znači stavili ste ga na te tačke.

Svjedok: I sad oni nama iznesoše par onih 'vako malo dužih dacki da možemo fino postaviti tijelo. I mi smo to tijelo fino postavili na kolica i kroz čitav pogon, kao dobri su, tako. Evo Ibrišim nije treb'o poginuti, on je greškom, ovo, ono, ali je uglavnom, nema ga. I kroz čitavu kapiju kao oni imaju obezbjeđenje mi daju. Ma kakvo obezbjeđenje. Drugi haraju, ubijaju. I do u kući dođemo i kod kuće ga zakopamo. Odma su obaviješteni gore komšije. Oni su napravili, onaj, mezar i mi smo ga taj isti dan sahranili.

Tužilac: I sahranili. To je znači, ako sam Vas dobro razumio, dan nakon ovog što su došli u fabriku...

Svjedok: Jeste.

Tužilac: ... iza ovih pucnjava?

Svjedok: Jeste.

Tužilac: De mi recite, je li on i danas dan tu sahranjen il' je kasnije možda ekshumiran?

Svjedok: Jok, radili smo ekshumaciju pa smo ga prebacili u, u mezarje.

Tužilac: Je li Vam poznato pošto ste Vi, normalno i logično je, tražili da, da dođete do tijela svog supruga. Ali evo nabrojali ste imena ovih drugih ljudi koji su bili s njim i doživili istu sudbinu, čak kažete da ne ponavljam imena, ono ovaj zakačen. Je li Vam poznato šta je bilo s tih ljudi? Je li njih neko uspio izvaditi? Jesu li oni (*nejasno*)

Svjedok: Pa, ovako, ja sam obavijestila par osoba.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Obavijestila sam oca od ovog...

Tužilac: Dobro, ajte da se ne iscrpljujete.

Svjedok: ... Velagića, šta ja znam, i Bektaša i...

Tužilac: Dobro. Jesu li njihova tijela izvađena? Eto, u najkraćem (*nejasno*)

Svjedok: Ja mislim da jesu.

Tužilac: Jesu. E to sam htio. Reko, da se...

Svjedok: E Mušan je sad ekshumiran dole kad je bila ona brana...

Tužilac: Dobro.

Svjedok: ... spuštena.

Tužilac: Samo malo radi još pojašnjenja. Dakle, Vi ste cijeli događaj gledali sa neke udaljenosti od 100 metara. Vidjeli ste kad su oni morali, ovi pobijeni, vaditi te stvari i slagati na neki...

Svjedok: Ma ja, to je bilo na kapiji.

Tužilac: Ovaj, međutim kad ih odvođe prema Drini tad Vam se gube iz vidokruga, ne vidite sam čin strijeljanja, ali ste čuli pucnjavu?

Svjedok: Ja, ja, nismo mogli viditi...

Tužilac: Dobro.

Svjedok: ... oni su njha postrojili i odma metak po metak.

Tužilac: E sad, ovo mi je bitno. Ako sam dobro razumio, Vi me ispravite ako griješim, pola sata ili sat nakon te pucnjave odlazi prvo Vaša svekrva, je li?

Svjedok: Jeste.

Tužilac: I ona ih viđa mrtve?

Svjedok: Ne more ih viditi kad su upali u Drinu.

Tužilac: A nije ih vidila? Aha. Upali su u Drinu. Ali Vi ih (*nejasno*)

Svjedok: Ali je jezero...

Tužilac: Dobro. Dobro. E to mi je bitno.

Svjedok: ... zatvoreno...

Tužilac: Dobro.

Svjedok: ... recimo u Perušcu. E kad oni ubijaju, ne mora biti u Dušću, bilo gdje...

Tužilac: Dobro, dobro.

Svjedok: ... o, jezero se puni i vraća hi nazad. Kad se pusti jezero...

Tužilac: A sve...

Svjedok: ... oni ostaju na kopnu.

Tužilac: Aha. E dobro.

Svjedok: Sva tijela ostaju.

Tužilac: A svekrva je stvari ove pokupila onda i donijela?

Svjedok: Ona je samo pokupila stvari.

Tužilac: I Vi odlazite sutradan i nalazite ovo što nalazite?

Svjedok: Jeste.

Tužilac: De mi recite ovo, koliko ste Vi, pošto ste spominjali Milana Lukića, Olivera Krsmanovića, spomenuli ste još jedno ime, da ja ne pogriješim, Rade Stefanović, ako se ne varam da ste, spomenuli ste, pa, jeste li Vi te ljude inače poznavali u to vrijeme prije rata, do izbijanja rata?

Svjedok: Pa eto, ono, malo, malo. Od, ovog Stefanovića jesam, pa to nam je komšija.

Tužilac: A Lukića i Krsmanovića?

Svjedok: A Lukića, ono, čak se malo sjećam, jer sam ja živila tuj u Dušću...

Tužilac: Ne, znate zašto Vas ovo pitam, vjerovatno će uslijediti pitanje druge strane ili sudskog vijeća, bilo bi logično da nam to pokušate objasniti, kako znate da su to bile te osobe. Zato mi je bitno da vidim jeste li ih poznavali. Otkud znate baš da je to bio Milan Lukić, Rade Stefanović, ako ih znate...

Svjedok: A znaš kako znamo Milana Lukić, brate ja zato što je iš'o sa otetim Pasatom, one Behije Zukić...

Tužilac: Ja?

Svjedok: ... i njenog muža. Jer on kad se pomoli, kad zaviče „Eto Pasata.“, svi bježimo. A koga stignu. To je...

Tužilac: A on je uzeo Pasat od neke žene, je li?

Svjedok: Jeste, od Behije Zukić, muž mu, kako se muž zvao, pronašli su ih, zakopali i njha.

Tužilac: Dobro. Sem OK-7 da li je još neko bio s Vama u tom momentu kad se to sve dešava, sjećate li se? Da li je bio još neko od?

Svjedok: OK-17.

Tužilac: OK-17. Sjećate li se još koga?

Svjedok: Sjećamo se i OK-6.

Tužilac: I OK-6. To su znači osobe koje su bile s Vama kad se to dešavalo i koje su pretpostavljam mogle to vidjeti sve što ste i Vi vidjeli, odnosno čuli i vidjeli, što ste i čuli i vidjeli?

Svjedok: Jeste. Jeste.

Tužilac: Dobro. Čak evo i OK-7 s Vama to kažete, silazila dole, izvlačila ti...

Svjedok: Ja, ona sve bila, mislim, kad smo bile, kafu nismo jedna bez druge pile i šta ja znam.

Tužilac: Dobro. E sad ćemo se tu, tu ćemo sad prekinuti ovaj dio, jer znači došli smo do tijela muža, muž je izvučen, dovežen, sahranjen. Pitaću Vas na kraju, a mogu evo i sada. Vi ste oštećena osoba jer Vam je ubijen suprug. Da li Vi postavljate samim time i zahtjev za nadoknadu štete? Odnosno da li se pridružujete krivičnom gonjenju optuženog i tražite li da se on kazni ukoliko sud utvrdi da je odgovoran za smrt Vašeg muža?

Svjedok: Meni ne može niko...

Tužilac: Znam. A moje je da pitam.

Svjedok: Ja bi najvolila da se svi pohapse i, i kazne.

Tužilac: Znači da to ja shvatim da se pridružujete njegovom krivičnom gonjenju i da se kazni ako se ovdje...

Svjedok: A šta je drugo...

Tužilac: Eh dobro. Eh. Sad ćemo otići na onaj drugi događaj koji mene interesuje iz mase ovoga što ste Vi pričali i SIPI i tadašnjem tužiocu. Pa bih Vas zamolio da me pratite i da pokušate ovako fino mi objasniti, k'o što ste mi i ovo objasnili, ali opet ako bude potrebe za neko pitanje, ja ću Vas, ovaj, pitati. Do kad Vi ustvari, ovo ste rekli dešava se 9. juna '92. s mužem. Ostajete li Vi u Višegradu nakon što ste tijelo muža izvukli i sahranili ili napuštate Višegrad?

Svjedok: Ma napu, ostajem tri mjeseca sam još bila u Višegradu.

Tužilac: U Višegradu. Znači dobro Vam je poznata situacija koja se tamo, ovaj...

Svjedok: Pa treći dan bajrama mi su naišla racija...

Tužilac: Dobro, dobro.

Svjedok: ... i sve je redom kupilo muškinje. I žene. I sve su istjerali bili...

Tužilac: Dobro. Dobro. Mene više ovo interesovalo da vidim do kad ostajete.

Svjedok: ... i djevera mi odvedu i sve.

Tužilac: De mi recite, je li Vama, da li ste Vi, odnosno da li poznajete kakvu porodicu Aljić iz Višegrada?

Svjedok: Aljići, ovi što su na Bikavcu bili.

Tužilac: Aha, na Bikavcu. Šta su na bili? Jesu stanovali, je li?

Svjedok: Tu su imali svoju kuću...

Tužilac: Kuću.

Svjedok: ... al' je narod se bio smjestio. Oni su vani negdje živili.

Tužilac: Ti Aljići?

Svjedok: Ti Aljići, jeste.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: A ja sam, istjerali su nas iz Dušća, pa da nas pobiju na most, pa uspeo nas je neko spasiti, pa nas prebacili na Bikavac. I tuj sam bila u toj kući Aljića, al' sam kuća do kuće, al' sam sjedila sa, sa tim narodom.

Tužilac: Dobro. E da li se u toj kući Aljića nešto dešavalo? I ako se dešavalo možete li se sjetiti kad se je to dešavalo?

Svjedok: Pa to se je dešavalo 27.

Tužilac: Kojeg?

Svjedok: Jula.

Tužilac: Ju?

Svjedok: Jula.

Tužilac: Jeste, jeste sigurni je li juli...

Svjedok: Čeki, čeki.

Tužilac: Ajte, ajte, polako, polako.

Svjedok: 27. juna.

Tužilac: Juna. Koje godine?

Svjedok: '92.

Tužilac: E šta se je to dešavalo, je li Vam poznato?

Svjedok: Tuj mi...

Tužilac: Znači Vi ste samo...

Svjedok: Mi smo trebali da idemo 'vako...

Tužilac: Gospođo Mujesira, samo sekunda. Znači, ako sam Vas dobro razumio Vi ste kuća do te kuće smješteni?

Svjedok: Ja.

Tužilac: Kao, kao izbjeglica, je li?

Svjedok: Kao izbjeglica. Jeste.

Tužilac: Dobro. Kol'ko daleko kuća od kuće?

Svjedok: Pa možda jedno, nisam kuća do kuće, izvinjavam se...

Tužilac: Pa dobro, hajte, hajte.

Svjedok: ... možda druga kuća, treća, nisam...

Tužilac: Dobro. Hajte, pa eto, i to je, druga, treća. Kol'ko je to otprilike jedno od drugog?

Svjedok: Otprilike možda jedno 50 metara.

Tužilac: E pa to mi je bitnije. I da li Vi vidate, da li se tog 27. juna, kažete Vi, kažete 27. juni, nisam ga ja spomen'o, šta se to dešava tog 27. juna?

Svjedok: Tačno, jeste 27. juni. Mi smo trebali da idemo na konvoj.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Međutim, odgodili su nas.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Desilo se je čudo.

Tužilac: Kakvo čudo?

Svjedok: Zašla je racija od Milana Lukića, ne znam, bilo je trojica, četvorica vojnika.

Tužilac: Možete li se sjetiti imena njihovih?

Svjedok: Samo sam tada u onom strahu...

Tužilac: Dobro.

Svjedok: ... kad sam vidila, bio je Lukić, čini mi se i onaj što je sad na slobodi, kako se zove...

Tužilac: Ne znam, volio bih da Vi kažete.

Svjedok: Izvinite. Bio je i Joviša, al' nisam ga tuj vidila. Planajević bio je...

Tužilac: Jeste li vidjeli ovog Olivera Krsmanovića, kojeg spominjete, sjećate li se?

Svjedok: Njega sam vidila sutradan, preksutradan.

Tužilac: Ali tog 27. juna Vas pitam jeste li ga vidjeli?

Svjedok: Pa ne znam. Nisam ga mogla tada prepoznati.

Tužilac: Dobro. I šta se dešava tog 27. juna, ajte samo?

Svjedok: 27. juna su zašli od kuću do kuću i sve su redom pitali otkle smo mi...

Tužilac: Dobro.

Svjedok: ... i meni su dolazili na me, na moja vrata.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Ko je odakle, iz kojeg mjesta, šta ja znam, i sve su protjerali u otu kuću, pretežno ljude iz Župe, takozvana Župa.

Tužilac: Dobro. To je (*nejasno*) Višegrad.

Svjedok: Okolica Višegrada.

Tužilac: Je li Vam poznato kol'ko je moglo biti tih ljudi?

Svjedok: Pa Boga mi ja kad sam išla na kavu, bilo je, bilo je djece možda blizu, oko 40. Eto nisam baš vidila...

Tužilac: Niste brojali. Ma ja.

Svjedok: Bilo je staraca, starih žena, starih ljudi.

Tužilac: Znači bilo je dosta tog svijeta...

Svjedok: Pa jeste.

Tužilac: ... u toj jednoj kući?

Svjedok: Jeste, bila je u mene jedna komšinicica koja je i ona tuj stradala...

Tužilac: Dobro.

Svjedok: ... i šta ja znam.

Tužilac: I šta se dalje dešava?

Svjedok: I ja sam popila kafu i ja izlazim. Sad ovo, oni dole u, sebi na vrata, u kući, jer tuj su mi i djeca, i još da ne brojim (*nejasno*)

Tužilac: Dobro.

Svjedok: ... nama dolazili, bomba je u ruci.

Tužilac: Ko dolazi? Sjećate li se? Jeste koga prepoznali?

Svjedok: Pa eto kažem, dvojica, trojica. Lukić...

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Lukić, kad sam vidila bombe mi smo se prestrašili.

Tužilac: Dobro. Dobro.

Svjedok: Oni, puške...

Tužilac: I?

Svjedok: Pitaju: „Odakle ste?“, mi kažemo iz Dušća. Ništa. „Dira li vas ko?“, ne dira, oni su nas ostavili. I prošli su dalje i onda smo saznali da samo tuj je skupljena grupa iz Župe...

Tužilac: Dobro.

Svjedok: ... ako je ko još bio sa njima...

Tužilac: To sam razumio. I čujete li Vi šta iz te kuće kasnije? Čuju li se?

Svjedok: E oko možda 10, pola 11 naveče.

Tužilac: Neveče. Dobro.

Svjedok: Nastala je pucnjava. Nastala je muzika. Ori se. Lupaju se željezna vrata, mislim da, ja to pretpostavljam da su tada kad sam saznala šta je bilo...

Tužilac: Dobro. Vi to tako doživljavate.

Svjedok: Ja.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Da su željezna vrata i da je to sve tako natjerano u tu kuću i da je spaljeno.

Tužilac: Jeste li Vi...

Svjedok: Dolazi mi...

Tužilac: Hajte, hajte.

Svjedok: Dolazi mi izutra komšinica sa Bikavca, komšinica od ote moje, moje daidže i, Ismeta Subašić. Kaže, ona meni šapće, k'o ono ja nešto malo od njija otmenija, a ništa bogme jada.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Kaže: „Hej, gore je sve spaljeno. –Ko? Šta?“

Sudija: Molim Vas, možete li da ne prikazujete kako je to izgledao (*nejasno*) šapćali, morate ipak to u mikrofona da kažete da se to i registruje na tonskom zapisu, pa možete li ponoviti (*preklapanje*)

Tužilac: Ja malo, mikrofona, da ruke spustite. Ja vjerujem da je to nervoza, ali moramo sve čuti.

Svjedok: Kaže: „Gore je sve spaljeno.“, kaže, ovaj, „U kući.“

Tužilac: Dobro.

Svjedok: „De bolan?“, kaže: „U Aljića.“ „Pa bona ja“, rekoh, „bi pred akšam. Akšam. Hajmo“, reko', „da vidimo.“

Tužilac: A ona Vama dolazi kad?

Svjedok: Ujutru.

Tužilac: Znači odma...

Svjedok: Ujutro, ja.

Tužilac: To je par sati tako reći...

Svjedok: Ja, ja.

Tužilac: ... nakon Vašeg odlaska sa kafe? I?

Svjedok: Kaže ona meni, onaj, jah, ja njojzi rekoh: „Hajmo videt.“, „Hajde.“, kaže. I nas dvije polahko smo opet kroz bašte, nismo išli cestom. A odozgo smo išli cestom. Sad smo kroz baštu prošli gore. Aj, imaš šta viditi. To je, guši me kad pričam.

Tužilac: Pa šta vidite? Morate nam kazati.

Svjedok: Vidim kosti, al' to su kosti k'o panjeve. Kičma, rebra i ono sve...

Tužilac: Izgorena tijela, je li?

Svjedok: Izgorena tijela. I još se uvijek puše.

Tužilac: Puše se još uvijek.

Svjedok: Puše se. Meni je to...

Tužilac: A Vi ste ovu galamu čuli nakon Vašeg odlaska s kafe? OK (*nejasno*), željezna vrata...

Svjedok: Jeste, jeste, jeste...

Tužilac: ... ta galama, pjesma, kako... To znači nakon ovog odlaska?

Svjedok: (*nejasno*) noć je bila i kratka i...

Tužilac: Dobro. Dobro. Kuća gori, je li, zapaljena?

Svjedok: Kuća, krov stoji, jer je gore ploča.

Tužilac: Aha.

Svjedok: To je samo na terasa, balkonska vrata, izbijen je jedan dio, ovaliki, valjda onih (*nejasno*) vrata, onaj jedan blok. I tuda je uspjela, ja, pitam ja nju jel' iko izaš'o, kaže: „Jeste.“, kaže „Zehra (*nejasno*)“, „Pa će je?“, rekoh. Sve je išla, koga je znala da, da bježi narod. „Hajmo da je vidimo.“ Ja kad sam opet nju vidila, izgorelu, katastrofa.

Tužilac: Je li uspjela ta žena išta kazat Vam?

Svjedok: Pa jeste, ona je sve nama, onaj, pričala kako su svi tuj, oni su pošli da se gase, oni su uspjeli da im zavrne vodu. Posuli hi nakim prahom, pobacali bombe, pucali na njija.

Tužilac: Je li spominjala neka imena?

Svjedok: Jeste, spominjala ona, ona se...

Tužilac: Možete li?

Svjedok: ... ona sve zna.

Tužilac: A dobro, ali ja Vas pitam šta ste Vi od nje čuli, a ona će kazati ako bude potrebno šta je ona vidjela. Je li Vam spomenula neko ime, sjećate li se?

Svjedok: Hej, ona je spominjala...

Tužilac: Pa hajte, možete li se sjetiti koga je spominjala?

Svjedok: Ovako, Boga mi, Lukić i, i Olivera, i onoga opet ne mogu se sjetiti što je bio u Hagu.

Tužilac: Znači li Vam šta ime Mitar Vasiljević?

Svjedok: E, Mitar.

Tužilac: Na njega mislite, je li?

Svjedok: Na njega mislim.

Tužilac: I to Vam je isto Zehra sve spominjala?

Svjedok: Jeste. I onaj...

Tužilac: Vi ste dakle nju lično vidjeli tako...

Svjedok: Ma jesam.

Tužilac: ... izgorjelu da kažem?

Svjedok: Kaže, nemamo cigara, ona kaže: „Ja imam. Idi mi donesi iz moje kuće.“ I ja odem u njenu kuću i donesem cigare. Ruke su joj k'o da je smrskane one rukavice da je navukla, to 'vako izgorelo. Ovu gore, sve izgorelo, nema obrva, nema očiju...

Tužilac: Dobro. Razumijem. Bila je, bila je...

Svjedok: ... oči samo stoje hoću reći.

Tužilac: ... u veoma teškom stanju. Samo mi reci...

Svjedok: Ranjavana, svašta nešto.

Tužilac: Dobro. De mi samo recite, ovaj, sve sam razumio, znači u toj kući kad ste Vi pili kafu tu noć 27. juna bilo je dosta svijeta. Jeste li Vi čuli, dakle, pošto ste bili nekih kažete cirka 50-ak metara u susjednoj tamo nekoj kući, pored ove galame, tog lupanja željeznih vrata, jeste li Vi možda tu noć imali priliku čuti kakvu pucnjavu, detonacije, eksplozije?

Svjedok: Jesam, bolan, čuala i plač iz..

Tužilac: E to Vas pitam.

Svjedok: Jer su i muziku pustali, ti osjećaš krik, krik...

Tužilac: Znači čuli su se neki jauci, je li i plač?

Svjedok: Pa normalno.

Tužilac: I onda ujutro dolazi ta žena, priča Vam to i Vi odlazite da to vidite...

Svjedok: I mi odlazimo gore.

Tužilac: ... i sve to vidite što vidite.

Svjedok: Sve to vidim što vidim, jer znam šta je sve bilo tuj.

Tužilac: Ima li neko Vaš možda blizak od rodbine da je tu možda bio strad'o u toj kući?

Svjedok: Pa jeste, ovih prezimena Memiševići...

Tužilac: Ne, mislim od rodbine, najuže.

Svjedok: Bliže, nije.

Tužilac: Nije bilo?

Svjedok: Nije, nije. Nije.

Tužilac: Dobro. Ja za sad ne bih imao drugih pitanja za Vas gospođo Mujesira, pa ako bude potrebe kasnije ja ću Vam postaviti još neka pitanja. To bi bilo sad za sad ovo što sam Vas ja htio pitati. Hvala.

Sudija: Zahvaljujem tužioče. Izvolite.

UNAKRSNO ISPITIVANJE SVJEDOKA

ADVOKAT SLAVIŠA PRODANOVIĆ – BRANILAC OPTUŽENOG OLIVERA KRSMANOVIĆA – unakrsno ispitivanje svjedoka

Branilac: Hvala gospodine predsjedavajući. Dobar dan gospođo Mujesira i sa moje strane.

Svjedok: Dobar dan.

Branilac: Recite mi, vezano za ovo što ste danas svjedočili. Da li se sjećate da li ste nekada nekome davali izjave?

Svjedok: Pa ja ne znam, od Goražda, od, pa dovde, možda da jesam.

Branilac: Evo ja trenutno imam Vaše 4 izjave. Da li možete potvrditi da su to Vaši potpisi? Ja bih zamolio...

Svjedok: E ja bi Vama imala pričati... Izvinjavam se.

Sudija: Samo malo, svjedok, molim Vas. Vi se sada trebate kretati u onome pravcu kako Vas vodi branilac, vezano za ova pitanja. Tako da... (*preklapanje*)

Branilac: Dakle, e ovako, sad će Vam... (*preklapanje*)

Sudija: ... odgovarate na njegova pitanja samo.

Branilac: Ovaj, dakle ja imam, prvu ste izjavu dali 2006. godine, drugu 2009., treću 2005. i zadnju prošle godine.

Sudija: Dobro. Ovo nećemo svakako davati na grafoskop, samo zato što se vjerovatno u njemu nalaze i zaštićeni svjedoci. Samo, onaj, nek izvrši identifikaciju potpisa svjedokinja.

Tužilac: Časni sude, samo da bih ja mogao lakše pratiti, ja imam tri od četiri koje kolega spominje. Samo da kaže na koje izjave misli. Znači..

Sudija: Evo, sad kad se vrati braniocu pa će Vam. Znači rekao je prva 2006. godina, 2009. godina...

(isključen mikrofon)

Branilac: To je „Žene žrtve rata“.

Sudija: Jeste li, jesu to Vaši potpisi, svjedokinja?

Svjedok: Jesu, ovde.

Sudija: Na svim tim? Dobro. Idemo dalje. Hajte. Znači na tom je potpis Vaš.

Svjedok: Ovde i nema.

Sudija: Na tome zapisniku nema Vašeg potpisa, je li?

Svjedok: Ma nema.

Sudija: Koji je zapisnik?

Svjedok: Ovo mi neko potura nešta.

Sudija: Koji je to zapisnik? Dobro. Daćete, daćete nama to. Vratite to braniocu, samo nek Vam. Nema potrebe sad ništa da čitate. Daćete samo braniocu da se vrati.

Svjedok: Neću čitati, nego gledam ovde.

Sudija: Da vidite samo šta je to.

Svjedok: Ima. Jeste. Jeste. Jeste, jeste. Jeste. Jeste, jeste i ovo je. Jeste. Jeste ovo.

Sudija: Branioče, šta je ovo što nema potpisa?

Branilac: Molim?

Sudija: Izgleda na nekom nema potpisa, je li?

Branilac: To je...

Svjedok: Jeste, jeste.

Branilac: To je...

Svjedok: Ima.

Branilac: ... i ja bih sad da vidim. Tu je kao i neka greška u pogledu datuma, ovaj, to je izjava koju...

Svjedok: Nema potpisa, al' jest, ja sam davala izjavu.

Branilac: ... „Žene žrtve rata“, eto, ovaj, ona je dala tu izjavu.

Svjedok: Jes', jes', moja izjava.

Sudija: To je isto Vaša izjava, je li?

Branilac: Jeste. Ali je ovdje na izjavi piše da je data 15.5.2053., vjerovatno ova je trojka greška.

Svjedok: Ma jerovalno u greški u štampanju.

Sudija: Tužioče, imate li Vi ove sve izjave?

Tužilac: Imam, sad kad smo razjasnili ovaj detalj, jer, ovaj i to su te izjave.

Sudija: Dobro. U redu.

Branilac: Gospođo Mujesira, sjećate li se prošle godine kad ste davali izjavu ovdje, uvaženoj mojoj kolegici Božidarki Dodik, da li se sjećate da ste prošle godine razgovarali sa njim, sa njom vezano za ove Vaše izjave?

Svjedok: Ja?

Branilac: Sjećate li se? Da li se sjećate da, da, da Vam je kolegica predočila razlike u Vašim izjavama i da, da je pokušala da objasni zašto ste davali različite izjave?

Svjedok: Pa kako je ko zašto tražio.

Branilac: I da li se sjećate da ste rekli tada, dakle to je potvrđeno ovde, vezano za Olivera Krsmanovića: „Ja ne mogu, ja mogu potvrditi da poznajem Olivera Krsmanovića iz Višegrada još od prije rata i znam da mu je otac bio autoprevoznik, ali i on je radio te poslove, međutim sada više nisam u stanju opisati onaj događaje u kojima je on učestvovao.“

Svjedok: Kako nisam bila u stanju opisati?

Branilac: A recite mi kako sada, danas ste u stanju da opišete, kako niste prošle godine mogli da opišete?

Svjedok: Pa nisam ga ni gledala prošle godine. Nisam ga ni vidila nikad.

Branilac: Dakle, to je odgovor na moje pitanje?

Sudija: Branioče, ja nisam uopšte ni primjetio da je ona danas Krsmanovića identifikovala kao, odnosno osobu koja je nešto to radila...

Branilac: Ona je, da Vam kažem, časni sude...

Sudija: ... čak šta više (*nejasno*) u tome da ga ovoga 27. juna nije ni vidila, a za ono događanje na „Vardi“ da nije sigurna, nego je samo da po svoj prilici...

Branilac: (*preklapanje*)

Sudija: A ništa o drugom načinu.

Branilac: Pa ona je rekla da je sad bio Oliver među (*nejasno*) muža.

Svjedok: Ja sam njega gledala i...

Branilac: E to je...

Svjedok: ... kad je (*nejasno*), kroz Bikavac kad su nas vraćali, na Suhoj Gori kad je tražio da nas ubije, kad smo bili zarobljeni.

Branilac: Ona je, časni sude, rekla, evo ja sad pitam, po svim prilikama bio Oliver.

Sudija: To sam...

Branilac: Po svoj prilici...

Sudija: Po svoj prilici da je i, da je i ovaj bio. Tako je, tako je rekla.

Branilac: (*preklapanje*)

Sudija: Onaj, tako da onaj, nije. Idemo dalje. Mislim, sudu je jasno to šta je to bilo.

Tužilac: Dozvoljavate?

Sudija: Izvolite.

Tužilac: Ovaj, evo, utvrdili smo da je svjedok u četiri navrata dao iskaz. Istina, tri puta zvaničnim organima, ne računajući iskaz dat u Udruženju „Žrtve rata“. Ako kolega smatra da postoji neko odstupanje u nekoj od izjava u odnosu na ovo što je svjedok danas izjavio, a ovo je danas zvanično što smo čuli pred Sudom Bosne i Hercegovine. I ovo je glavno. Ja bih zamolio da kolega, da bih ga i ja mogao pratiti, kaže na koji iskaz se odnosi razlika u svjedočenju, ako je ima, u čemu se ogleda ta razlika, da predoči svjedoku...

Sudija: Dobro.

Tužilac: ... i da dopusti svjedoku da objasni. Jer ovo je stvarno sad...

Sudija: U redu.

Tužilac: Ne znam ni ja šta hoće kolega.

Sudija: Branioče, ja stvarno, mi stvarno nismo shvatili ovdje da je danas svjedokinja izričito potvrdila prisustvo Olivera Krsmanovića.

Branilac: Dobro. Hvala časni sude. Ja sam shvatio da je ona rekla bio je i on tu, a ranije nije. Hvala Vam.

Sudija: Krsmanoviću, imate li Vi neka pitanja?

Optuženi: Nemam časni sude.

Sudija: Tužioče, nešto dodatno?

Tužilac: Ne. Zahvaljujem.

Sudija: Članovi vijeća?

PREDSJEDAVAJUĆI VIJEĆA – SUDIJA SAMARDŽIĆ – pitanja

Sudija: Svjedokinjo, ja bih se vratio na ovaj događaj kada je nastradao Vaš suprug. Pokušao sam da Vas pitam odakle Vi to posmatrate, pa ste nam to i rekli. Možete li nam reći ko je bio tada sa Vama kada ste Vi to gledali sa te udaljenosti?

Svjedok: Bila su moja djeca, koja su poginula, bio je svjedok OK-7, OK-17 i OK-6.

Sudija: I svi Vi to zajedno znači posmatrate?

Svjedok: Svi mi to zajedno vidimo, jer je, ide red kuća pa, a iz, malo smo se ovako izmakli iznad fabrike...

Sudija: Dobro.

Svjedok: ... iznad pilane...

Sudija: Da li u tom trenutku dok Vi to posmatrate, da li Vi komentarišete između sebe šta se to dole dešava? Ko je to dole od tih ljudi koji su i Bošnjaka koji su kasnije pobijeni i onih koji tu vrše njihov pretres i kasnije odvede, odvođe?

Svjedok: Pa komentarišemo mi, ali oni, ovaj, između sebe, i plačemo i vrište djeca i sve, svega je bilo.

Sudija: Dobro. Još mi je jedna malo stvar ostala nejasna. Ako sam Vas ja dobro, ovaj, shvatio. Kada ste Vi govorili, ovaj, na početku Vašeg današnjeg svjedočenja, ako sam Vas dobro shvatio, razumio sam bio da Vi niste vidjeli trenutak kada je prvo troje dovedeno, da ste samo čuli pucnjavu?

Svjedok: Vidila sam i prvo troje i drugo četvero.

Sudija: Znači, obadvoje ste vidjeli?

Svjedok: Jesam.

Sudija: Šta je bio razlog da Vama nešto skrene pažnju da Vi posmatrate dolje u pravcu te fabrike namještaja?

Svjedok: Pa znaš šta je bio razlog, jer sam uvijek s mužom pričala, „Pa eto i kad me dođu da, i kad bi me povelu u toku radnog vremena, ja bih pokuš'o da nekako, možda bi me neko od poznatih vidio da me spasi“, ali nije ta sudbina bila. I sve samo ono, hajd, bili smo mi u zaklonu, imala je tuj i blizu, onaj, drvo i ograda i mislim, mi zovemo ograda, ne znam sad kako...

Sudija: (*nejasno*) Vas, nisam Vas opet dobro shvatio. Dakle, vi ste OK-7, OK-17, OK-6, Vi i Vaša djeca nalazite se, nalazite se tu pred nekom kućom, je li?

Svjedok: Jeste.

Sudija: Šta je bio razlog da Vi obratite pažnju šta se dešava pred „Vardom“? Da li je bila neka pucnjava? Da li je neka bila galama? Da li je nešto bilo?

Svjedok: Pa kako šta je bio razlog, kad svakodnevno tako rade. Ili vode pa ubijaju, ili vidiš ili dođe ti kući pa ti izvede najuži član.

Sudija: Ja Vas pitam konkretno za ovaj, za ovaj, taj datum kad je to bilo. Da li je prije nego što ćete Vi (*nejasno*), da li je bila neka pucnjava, da li ste čuli nešto?

Svjedok: Nije bila pucnjava.

Sudija: Ništa nije bilo?

Svjedok: Dok ha god ih nisu izveli.

Sudija: Tek kad su došli do rijeke...

Svjedok: Jeste.

Sudija: ... tada je zapucalo.

Svjedok: I kad su , kad su moja djeca zapomagala, kad su rekla: „Joj, lijepi babo.“ E tada je rafal ispuc'o...

Sudija: Prema vama?

Svjedok: U zrak, pa onda prema nama.

Sudija: Dobro. Taj rafal što je ispaljen, je li bio prije nego što su ti ubijeni ili poslije?

Svjedok: Prije, prije.

Sudija: Prije. Znači, prvo je bio rafal prema, prema vama ili u vazduh, pa tek onda su oni bili. Dobro. Hvala. Sad sam shvatio. Tužioče?

Tužilac: Ako dozvoljavate, znam da s Vama se završava, ali da ne ostane nedorečeno. Ako dopuštate jedno pitanje. Dje, zbog djece, sad je...

Sudija: Samo vezano za ovo što su bila pitanja od suda i...

Tužilac: Da, da, da... Ali svje, pa da ja, ali pošto ja ne znam taj detalj, da nije nešto novo da ne propustim, molio bih Vas. Kaže, kad su djeca zagalamila i kad je došlo do pucnjeva, a ako sam Vas dobro razumio, izvinite ako sam pogriješio, Vi kažete djeca su Vam ubijena?

Svjedok: Jesu.

Tužilac: Jesu li tad stradala ili nekad kasnije?

Svjedok: Nisu, mi smo pošli preko šume.

Tužilac: Ne, ne, jesu li stradali u nekom od ovih događaja o čemu smo danas pričali?

Svjedok: Nisu.

Tužilac: Nisu. E dobro. Mislio sam da ne ostane to nedorečeno.

Svjedok: Nego od grupe u šumi.

Sudija: Dobro.

Svjedok: A to valjda će doći na red da se i to priča.

Sudija: Dobro. U redu. Gospođo Memišević, ja Vam se još jednom zahvaljujem što ste se odazvali na poziv Suda Bosne i Hercegovine. Mi smo završili sa Vašim današnjim svjedočenjem. Nemamo više svjedoka da Vam kažem da ostanete da pratite daljnji tok suđenja. Tako da ste za sad slobodni.

ZAVRŠENO SASLUŠANJE SVJEDOKA MUJESIRE MEMIŠEVIĆ

Sudija: Izvolite.

Optuženi: Časni sude, samo za ovaj pregled što...

Sudija: Samo da otpratimo svjedoka.

Optuženi: E dobro.

Sudija: Tužioče, za naredni put koga ćemo zvati?

Tužilac: E ovako časni sude. Dakle, predlažemo saslušanje svjedoka Dedić Kasima na okolnosti iz tačke 7. optužnice i svjedoka Korać Hasana, na okolnost iz tačke 8. optužnice.

Sudija: Evo danas smo završili skoro za sat i po vremena. Ima li potrebe da zovnemo još nekog svjedoka? Ako će trajati kao što je danas trajalo.

Tužilac: Pa ne bih sad se mogao ja baš decidno izjasniti, ovaj, u ovom momentu. Možda, opreza radi, da stavimo još jednog svjedoka, ali zaista. Možda još ovu jednu oštećenu da pozovemo, ono opreza radi, na tačku 8. optužnice. U pitanju je Zukić Fatima.

Sudija: Zukić Fatima. Dobro. U redu. Krsmanoviću, htjeli ste...

Optuženi: Časni sude...

Sudija: Vezano za ljeakarski pregled. Samo malo. Vezano za pregled očju, je li?

Optuženi: Da. I prošli put kad sam Vas pitao...

Sudija: Evo, kaže mi saradnica da oni još uvijek ništa nisu dobili od doktorice.

Optuženi: E, zato sam ja donio, evo original. Mogu li Vam dostaviti da pogledate?

Sudija: Daćete saradnicima.

Optuženi: Kad je poslato zadnji put. I datum ima i obrazloženje. Čini mi se dvaest nekog. Doktorica mi kaže poslala sigurno i evo dala mi je da Vam to dam. To meni ne treba.

Sudija: Dobro. Provjeriće saradnici poslije pa ćemo vidjeti. U redu. Hvala Vam.

Branilac: Časni sude, izvinjavam se. Ako može, mi nijedan transkript do sad sa suđenja nismo dobili.

Sudija: Rade se. Dobro.

Branilac: Znači, nijedan.

(isključen mikrofon) Kad je sljedeći termin?

Sudija: U današnji dan u 9 sati. Hvala.

Transkript sačinila:

Emina Čakalović

15.04.2013. godine